

Sygn. akt: I C 992/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 10 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Bączek-Zatorska

Protokolant: st. sekr. sądowy Renata Stachów

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. S.**

przeciwko **(...) S.A. w Ł.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w Ł. na rzecz powódki G. S. kwotę 20.000,00 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 13.04.2014 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.417,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje stronie pozwanej, (...) S.A. w Ł. aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 1.295,16 zł, tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa oraz tytułem opłaty sądowej od pozwu od której powódka została zwolniona.

Sygn. akt I C 992/14

UZASADNIENIE

Powódka G. S. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w Ł. na swoją rzecz tytułem zadośćuczynienia kwoty 20.000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu swojego żądania podała, że 3 lutego 2004 roku na ulicy (...) w Ł. potrącony został na ulicy pieszy R. P. – brat powódki, który w wyniku doznanych obrażeń zmarł w szpitalu. Sprawca zdarzenia tj. kierujący pojazdem, w dacie wypadku korzystał z ochrony ubezpieczeniowej strony pozwanej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Powódka - pismem z dnia 06 marca 2014 roku- zgłosiła swoje roszczenie stronie pozwanej i wypłacenie jej 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią brata . Strona pozwana decyzją z dnia 28.04.2014r. odmówiła wypłaty.

Strona pozwana (...) S.A. w Ł. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości zaprzeczając wszelkim okolicznościom i twierdzeniom powódki o ile ich wyraźnie nie przyzna. Zdaniem strony pozwanej bezspornym jest zdarzenie , które wywołało szkodę w dniu 3 lutego 2004 roku, lecz strona pozwana zarzuciła, że powódka nie wykazała w toku postępowania likwidacyjnego oraz w pozwie , że doznała cierpień na skutek zdarzenia z dnia 3 lutego 2004 roku, a taki obowiązek wynika z treści art. 6 k.c.Ponadto strona pozwana wskazała również, że zaskakującym jest wystąpienie z żądaniem zapłaty zadośćuczynienia po 10 latach od zdarzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 03.02.2004 r. w wypadku samochodowym zginął R. P. –brat powódki . Sprawca wypadku objęty był w zakresie odpowiedzialności cywilnej ochroną ubezpieczeniową strony pozwanej (...) S.A. w Ł..

(okoliczności bezsporne)

Powódka zgłosiła stronie pozwanej roszczenie o zapłatę kwoty 30.000złoty tytułem zadośćuczynienia za śmierć brata w piśmie z dnia 06 marca 2014 roku - które strona pozwana otrzymała w dniu 11.03.2014r. Decyzją z dnia 28.04.2015 r. strona pozwana wydała decyzję o odmowie powódce zadośćuczynienia za śmierć brata , odmówiła powódce wypłaty zadośćuczynienia za śmierć brata w kwocie 30.000 zł .

Dowód: akta szkody na nośniku dvd k.42

W chwili śmierci brata powódka miała 33 lata. Była bardzo zżyta z bratem , gdyż w dzieciństwie brat chronił ją i młodsze rodzeństwo przed ojcem stosującym przemoc. Powódka czuła się dla brata ważną osobą. Po śmierci brata odczuwała pustkę. Powódka cierpiała również z tego powodu, że widziała jak śmierć brata przeżywa jej matka. Bezpośrednio po śmierci brata ,powódce towarzyszyła bezradność i niedowierzanie. Obecnie powódka nadal, na poziomie emocjonalnym nie może w pełni zaakceptować śmierci brata.

Powódka nie korzystała z pomocy psychologów ani psychiatry, gdyż nie potrafiła otworzyć się przed tymi osobami.

(dowód: - przesłuchanie powódki , karta 129

- zeznania świadka D. P. k.46 i odwrót

i W. S. k.46 odwrót i 47)

W związku ze śmiercią brata z psychologicznego punktu widzenia powódka nie doznała uszczerbku na zdrowiu. Niewątpliwie powódka przeżyła śmierć brata , ale nie spowodowała ona u niej trwałych zmian emocjonalnych wykraczających poza naturalny okres przeżywania żałoby, choć dochodzenie do równowagi następowało stopniowo. Negatywne emocje na skutek wspominania mieszczą się w granicach normy.

(dowód: - opinia psychologiczna M. Z. (1) k.94-99)

Sąd zważył co następuje :

Powództwo jest zasadne. Podstawą prawną powództwa był art. 448 k.c. w zw.

z art. 24 § 1 k.c. Przepis art. 448 k.c. stanowi, że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Przepis art. 445 § 3 stosuje się. Natomiast stosownie do treści art. 24 § 1 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne, a w razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

W ocenie strony pozwanej , powódka nie wykazała , zgodnie z treścią art. 6 k.c. , że doznała cierpienia na skutek zdarzenia z dnia 3 lutego 2004 roku , w wyniku którego zmarł jej brat. Zarzut ten nie jest zasadny . Jak wynikało z przesłuchania powódki oraz zeznań świadków W. S. i D. P. , a także opinii biegłej z zakresu psychologii M. Z. , powódka na skutek śmierci brata doznała poczucia krzywdy i cierpienia.

Przy ocenie, natomiast jaka suma jest, w rozumieniu art. 448 k.c., odpowiednia tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę spowodowaną naruszeniem dóbr osobistych, należy mieć na uwadze rodzaj dobra, które zostało naruszone

oraz charakter, stopień nasilenia i czas trwania doznawania przez osobę, której dobro zostało naruszone, ujemnych przeżyć psychicznych spowodowanych naruszeniem. Uszczegóławiając te kryteria na potrzeby sprawy, w której zdarzeniem wywołującym krzywdę jest śmierć osoby najbliższej wskazać należy, że okoliczności wpływające na wysokość świadczenia z art. 448 k.c. to m.in.: dramatyzm doznań osób bliskich zmarłego, poczucie osamotnienia, cierpienia moralne i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią osoby najbliższej, rola jaką w rodzinie pełniła osoba zmarłego, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem odejścia (np. nerwicy, depresji), roli pełnionej w rodzinie przez osobę zmarłą, stopień, w jakim pokrzywdzony będzie umiał się znaleźć w nowej rzeczywistości i zdolności jej zaakceptowania, leczenie doznanej traumy, wiek pokrzywdzonego.

Przyznanie zadośćuczynienia pieniężnego ma na celu zrekompensować krzywdę za naruszenie prawa do życia w rodzinie i ból spowodowany utratą najbliższej osoby (wyrok SA w Lublinie z dnia 7 lipca 2009 r., II AKa 44/09, LEX nr 523973). Powódka jest niewątpliwie osobą bliską wobec zmarłego. Bez wątpienia jej doznania związane ze śmiercią brata były cierpieniem. Jak wynikało ze zgromadzonych w sprawie dowodów w postaci zeznań świadków i przesłuchania powódki oraz opinii psychologa M. Z. (1), powódkę łączyła z bratem bardzo silna więź emocjonalna, więc po jego śmierci powódka czuła się osamotniona. Zdaniem Sądu, rola jaką pełnił brat w życiu powódki i szczególnie bliskie z nim relacje, przemawiały za przyznaniem powódce dalszego zadośćuczynienia w kwocie 20.000,00 złotych

Rozstrzygnięcie o odsetkach ustawowych od zasądanego świadczenia pieniężnego Sąd oparł o treść przepisów art. 481 § 1 i § 2 k.c., i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 392 z późn. zm).

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik powódki zgłosił stronie pozwanej roszczenie powódki w piśmie z dnia 06 marca 2014 roku - które strona pozwana otrzymała w dniu 11.03.2014r. - w związku z czym ustawowy termin 30 dni na rozpatrzenie zgłoszenia powódki i wypłatę należnego jej świadczenia upłynął z dniem 11.04. 2014 r. Wobec powyższego począwszy od dnia 12.04.2014 r. strona pozwana popadła w opóźnienie z zapłatą należnego powódce świadczenia. Sąd zatem zasądził na rzecz powódki odsetki ustawowe od zasądanego zadośćuczynienia pieniężnego zgodnie z żądaniem pozwu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, zawarte w punkcie II sentencji wyroku, Sąd oparł o treść przepisu art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zawarte w punkcie III wyroku uzasadnia treść art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.)